

STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

Nr. 1 2014 ÅRGÅNG 36 ISSN 1401-67664

2013 års strävvhåriga foxterrier

CH Crispy Up to Date
Strävvhåriga foxterrierklubben gratulerar!

ORDFÖRANDE HAR ORDET

Nu har vi kommit en bit in på 2014 och vintern är här med storm som ryter och snö som yr utanför fönstret och ett Östersjön i uppror. Men vi vet att det ju så småningom kommer en vår och sommar med allt vad det innebär.

Innan jul diskuterade vi i styrelsen att det fötts för få valpar under 2013 och vi var riktigt oroliga för vår ras, men nu kan vi känna oss hoppfulla för det har fötts 19 valpar i december och fler är på väg.

Jag hoppas att när ni planerar er sommar kommer ihåg att klubben fyller 35 år och vi firar detta med en aktivitetsdag och jubileumsutställning den 23 och 24 augusti på Vilsta Eskilstuna. Som domare har vi lyckats engagera Grethe Bergendahl från Norge. Mer om detta inne i tidningen. Alla skall känna sig välkomna.

Jag önskar er alla en skön vår när den kommer.

Ann-Charlotte

REDAKTÖRENS RADER

Då är det dags att dra igång det nya året. Jag hoppas att Strävaren innehåller något för alla läsare i denna upplaga. Vi har fått några nya aktörer som hälsas hjärtinnerligen välkomna medan några gamla har fallit bort eller kanske bara gör ett litet uppehåll. I alla händelser kan inte redaktören dra sig tillbaka riktigt ännu. Jag har deklarerat att julnumret av Strävaren 2014 blir mitt sista nummer.

Jag flaggar för vår jubileumsutställning redan nu, PM om de två jubeldagarna 23-24 augusti kommer att redovisas utförligt i nästa nr. av Strävaren. Men jag rekommenderar att gå in på sportanläggningen Vilsta, Eskilstuna redan nu och boka natthärbärge www.vilstasporthotell.se eller bokning@vilstasporthotell.se eller ring 016-51 30 80. 23/8 blir aktivitetsdag och 24/8 blir utställningsdag.

Vår blivande trimguide.

Du som vill stå i vår trimguide som görs för hemsidan, med överskådlig karta och där alla uppgifter skall finnas, var du bor och vilka raser du trimmar förutom den Strävhåriga foxterriern. Du skall också ange vilka raser du utställningstrimmar och vilka som vardagstrimmar.

För att stå med på listan skall du vara medlem i Strävhåriga Foxterrierklubben.

Vi vänder oss till våra uppfödare men också till Strävhårsägare i klubben som utställningstrimmar eller bara vardagstrimmar.

Det finns ett stort behov av trimmare.

Vi kommer också att vända oss till trimmare av rasen som inte är klubbmedlemmar. De kommer att ev. få betala en ringa summa i form av annons kostnad.

Vad vi behöver: Namn, adress telefonnummer, vilka raser du trimmar och vilka som vardagstrimmas och utställningstrimmas.

Har du trimmare som du kan rekommendera i landet tala om det så tar vi kontakt med vederbörande. Vi kommer också ta kontakt med Strävhårstrimmare på SV TEK-s lista.

Du mailar kenneljigs@hotmail.com eller ringer 0470-77 30 32 070-5537379 till Lillemor om du vill vara med på listan.

Vi hoppas att en trimguide skall underlätta för våra valpköpare att hålla sina Strävhår snygga och prydliga.

Idag 2014-02-26 anlände våra tranor.

Trevlig vår önskar redaktören

INBJUDAN TILL NORRLANDSSPECIALEN 2014

SÖNDAG DEN 15 JUNI

Utställningsplats: **KRÅKEN** vägbeskrivning www.crowfox.com

Sista anmälningssdag 25 maj Bedömningen börjar kl. 12 .00

Anmälan till: **GUNVOR PETERSSON**
0930-460 30, 070-635 98 58
Kråken 98, 914 96 Håknäs
mail: ronnyp1@hotmail.com

För info kontakta: Ann Hjort 073-029 76 36 el.
Gun Nilson 090-280 81, 070-699 13 43

Domare: **JENNY- ANN HOFVERBERG**, Ursviken
- Uppfödare av Kennel Hofvas Airedaleterrier

Bokning av boende: Statarlängan, Hörnefors/vandrarhem/

Tel 0930-204 80 mail: statarlangan@gmail.com

Husvagn kan uppställas på utställningsplatsen.

Där kan vi samlas på Lördag kväll för Knytfest med Grillning samt aktiviteter som Lotterier och Tipsrunda med fina priser.

Under utställningspausen finns kaffe och smörgås att köpa.

Tid för Trimtips och annan hundträning är avsatt.

Nationell utställning i Vännäs för Terrier på Lördag!

VÄLKOMMEN TILL EN TRIVSAM TERRIERTRÄFF!

"Norrländsspecialen" 2014

Domarpresentation

Jenny-Ann Hofverberg

När jag som tioåring första gången såg en "Airedaleterrier" blev jag förälskad. "En sån hund ska jag ha när jag blir stor".

År 1978 fick jag min första hund & tävlade i bruks & lydnad.

1993 blev jag lycklig ägare till min första Airedale & 1996 registerades Kennel Hofva.

Många av mina Airedale har haft framgångar i utställningsringarna, bla BIS i Piteå Int utst. 2013.

Har trimmat alla strävåriga raser sedan 1993 & hjälpt några terrierägare med "finputs" före visning i ringen.

Jag är även intresserad av "Strävårig Foxterrier" & vet hur den skall vara konstruerad enl. rasstandard & känner till Foxterrierns temperament .

Jag tycker att det ska bli intressant att döma på "Norrländsspecialen", med så många "Foxar".

/Jenny-Ann

NORRLANDSSPECIALEN i NORDMALING 2014
Inofficiell utställning för Strävhaarig Foxterrier

Söndagen den 15 Juni kl 12.00

Utställningsplats: KRÅKEN

Domare: *JENNY- ANN HOFVERBERG*, Ursviken

Sista anmälningdag 25 maj

Anmälan till: GUNVOR PETERSSON 0930-460 30, 070-635 98 58

Kråken 98, 914 96 Håknäs, mail: ronryp1@hotmail.com

För info kontakta: Ann Hjort 073-029 76 36 el.

Gun Nilson 090-280 81, 070-699 13 43

*Anmälningssblankett medföljer Strävaren nr 1 och finns även på klubbens hemsida
www.foxterrier.se, samt SKKs gamla blankett, en sida.*

Anmälningssavgift insättes på klubbens postgiro: 465692-2

Klassindelningar:

Bedömningsklass:	Kom med hunden som den är (utom tävlan)
Valpklasser:	4-6 mån och 6-9 mån
Juniorklass:	9-15 mån
Unghundsklass:	15-24 mån
Öppen klass:	15 mån och äldre
Championklass:	Hund som är svensk utställningschampion (such)
Veteranklass:	8 år och äldre
Uppfödarklass:	4 hundar av egen uppfödning
Avelsklass:	Hund med 4 avkommor
Brace:	2 hundar så typiska som möjligt (samma ägare)

Brace, juniorhandling och barn med hund GRATIS, anmälan görs på plats.

Medlemskap i Strävhaariga Foxterrierklubben erfordras, alt. för utländsk deltagare

Hemlandets rasklubb eller annan officiell klubb.

Anmälningssavgift: Bedömningsklass, Valpar, Veteraner 100 kr

Övriga 200 kr

Bokning av boende: Statarlängan (vandrarhem) Hörnefors, 0930-20480

Mail: statarlangan@gmail.com

Uppställning av husvagn kan ordnas på utställningsplatsen.

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA

MENTALBESKRIVNING FÖR ALLA HUNDAR – BPH

Alla våra hundar är olika men de har ett gemensamt: de ska må bra inte bara till kropp utan också till själ. Oavsett vilken ras du äger är du välkommen med din hund till SKKs mentalbeskrivning BPH – Beteende- och personlighetsbeskrivning hund – en beskrivning utformad för att passa alla hundar. Verksamheten växer snabbt och allt fler hundar av olika raser genomgår beskrivningen.

Mentalbeskrivningar och tester är något som i många år hört bruks- och tjänstehundar till. Men mentalitet är inte något som enbart angår arbetande hundar. Minst lika viktigt är det att familje- och sällskapshunden är harmonisk och trivs i sin vardag.

Men det är knappast så att alla hundar och hundraser ska vara likadana. Vi väljer vår favoritras just för dess speciella sätt och egenskaper. Alla hundar blir inte överlyckliga när de träffar nya människor, alla blir inte särskilt överraskade när något hastigt dyker upp i synfältet, alla vill heller inte jaga efter leksaker - och precis så ska det naturligtvis få vara.

Mentalbeskrivningar innebär att vi får ökad kunskap om våra hundraser likheter och skillnader. Vi ser dessutom variationer i beteende inom en ras, något som ger uppfödarna verktyg för avelsurval. Hundägaren får genom mentalbeskrivningen bättre kännedom om var den egna hunden har sina starka sidor och under vilka omständigheter den kanske behöver stöd och uppmuntran. Beskrivningen kan också ge en förklaring till uppträdande och agerande hos en hund som uppfattas som krävande eller oönskade. BPH säger inte allt om en hund men bidrar med en hel del information.

I många raser är mentalbeskrivningar något nytt. Ett första steg är att du som hundägare/uppfödare deltar på BPH med din hund/dina hundar. Det leder till större kännedom om hur individer i rasen reagerar i olika situationer. Så småningom ger den kunskapen en uppfattning om kvaliteter som man vill värna om men också om detaljer som kanske behöver förändras en smula överlag. BPH gör vi för att vi vill veta mer och varje hund som deltar är viktig!

BPH är en beskrivning – inte ett prov eller ett test. Det betyder att en hund inte värderas som godkänd eller icke godkänd vilket är viktigt att känna till. I SKKs officiella register noteras att beskrivningen är genomförd för hunden ifråga och resultatet redovisas i ett sk spindeldiagram som gör det möjligt att jämföra en individ med övriga beskrivna hundar i rasen.

Det finns all anledning att värna om egenskaper och personlighet hos allt från den största varghund till minsta chihuahua. Och – oavsett storlek – är de alla välkomna till BPH-beskrivning!

Läs mer om BPH och anmäl dig på www.skk.se/bph

BPH-banor finns på ett flertal platser runt om i landet från norr till söder. Beskrivningen är kvalitetssäkrad och samtliga funktionärer utbildade inom SKK-organisationen.

In Memoriam Gudrun Düring

Ännu en sann terrierentusiast har lämnat jordelivet. Gudrun Düring hann leva ett mycket händelserikt liv under sina 85 år, innan sjukdom ändade det. Hennes framgångsrika och långvariga uppfödning av foxterriers, med Goldfighter-prefixet, är vida känd. Gudrun kom in i hundvärden på 1960-talet då hon skaffade sina första släthårsfoxar från kennel Svarthuvan och importerade strävhaar från Newmaidley och Townvillekennlarna i England, vilka skulle komma att bli kennel Goldfighter's grundplåtar. Kennelnamnet godkändes 1968 och kommer från ett travhästnamn. Travhästar var ett annat stort intresse hos Gudrun och hon var en flitig besökare på travbanor och missade aldrig att ha kontroll på vad som hände på V75. För den invigde, känner man igen många hästnamn på G på Goldfighter's foxar.

Från början trimmade Aase Cornéer Gudruns utställningshundar och därigenom fick hon en fin och nära kontakt med Aases mor Richardis Sörvik, som kom att bli Gudruns mentor. I början av 1970-talet fick jag själv ta över trimningen av Gudruns hundar, och då inleddes ett intensivt samarbete, då många Goldfighterchampions passerade trimmets dörrar. 1972 importerade Gudrun GBCh Jokyl Debutante, som kom att bli mycket betydelsefull för både Gudruns och många andras fortsatta avelsarbete. Denna tik var en lika fantastisk utställningshund (22 starter resulterade i 21 BIR och 16 BIG-och BIS-placeringar) som avelstik; med fyra olika hanhundar lämnade hon 12 Ch däribland två Int UCh med jaktprovsmeriter. Gudrun hade mycket gott samarbete med många framstående uppfödare både innanför och utanför Sveriges gränser. Hon var fantastisk att skapa kontakter, trots att hon bara talade svenska själv. Ingenting var omöjligt.

Gudrun var en bra trimmare, men ville gärna ha hjälp med finesserna till utställning, så när jag flyttade från västkusten i slutet av 1970-talet fann hon snart ny hjälp i finske Juha Palosaari, både med trimning och avelsutbyte. Juha kallade Gudrun sin hundmamma. Förutom i de nordiska länderna har det funnits Goldfighterchampions i bl.a. USA, Canada och Ryssland. Sammanlagt födde Gudrun upp minst 65 strävhaarschmpions och dessutom 7 av den släthåriga varianten. Ett 25-tal HP-belönade uppfödargrupper visades, ofta placerade bland de främsta och i det sammanhanget var kronan på verket att ett år bli BIS över 46 grupper på SKK i Göteborg. Allt detta resulterade till att hon 2003 fick motta SKK:s finaste uppfödarutmärkelse; Hamiltonplaketten. Gudrun var hedersmedlem SV.TEK och Strävhaariga Foxterrierklubben.

Vilken var då den bästa av Gudruns alla uppfödningar? Ja, smaken är ju olika och det är svårt att välja en framför andra. Själv var jag naturligtvis mycket förtjust i ovannämnda Debbies barn och barnbarn. Men en tik, Ch Goldfighter's Gita du Suedes stamtavla i fem led, sammanfattar väldigt väl Gudruns hela uppfödargärning; mycket Debbieblod blandat med många av konkurrenternas bästa hanhundar. Fastän segrarna duggade tätt under många år, var Gudrun också mycket skicklig att ta vara på det vardagliga. Hon anordnade kurser av alla de slag i olika föreningars regi, både för sina egna valpköpare och andra terrierintresserade. Hon var en mästarinna på att engagera människor och få dem att arbeta ideellt. Kanske hjälpte hennes röda hår till. Håret var i alla fall ett signum på hundutställningar så att hon var lätt att hitta.

Vi är många som kommer att sakna Gudrun, både som trogen vän och som en mycket kunnig, intresserad och glödande person, alltid med terriern, och då framförallt foxterriern i fokus. Men vi kommer också att bära med oss fantastiska minnen som vi fått uppleva tillsammans med henne.

Våra tankar går till sambon Ralph, min högra hand, som Gudrun alltid själv presenterade honom som, och dottern Birgitta.

AnnChristin Molin

Foto Anna-Sofie Svennehag

Här kommer en hälsning från Spencer

med matte som numera bor i Boden tillsammans med övrig familj, husse, Bedlingtonterrien Pontus och Cairnteriern Jack. Tidigare hemort var Malmberget som nu håller på att mer eller mindre försvinna p.g.a gruvbrytningen där. Vi har flyttat en bit söderut men i vinter har det varit kallare än någonsin 25-35 minusgrader i flera veckor så det har blivit glesa besöksök på vårt fritidsställe ett par mil norrut. Vi är alltid där till och från året runt och därför bestämde vi oss för att flytta hit då vi båda är pensionärer.

Jag brukar alltid hålla efter hundarnas pälsar hela tiden så att de är vardagsfina och ser rastypiska ut men p.g.a kylan så är Spencers päls lite lurvigare än vanligt och det är hög tid att trimma ner den lite. Han har ett svenskt championat så det blir inte fler utställningar för hans del. Jag köper en familjehund i första hand men brukar ställa ut dem så de får ett svenskt championat om de utseende mässigt har möjlighet till det. Det kan vara trevligt för egen del och så gör jag det med tanke på uppfödaren, men längre än så blir det inte för min del.

TIPS angående trimning för hand och torra spruckna tassar.

När man trimmar endast med hjälp av fingrarna så kan det som alla vet vara svårt att greppa håret ibland. Jag fick tips av min cairnuppfödare att använda en TRIMSTEN som hjälp.

Trimknivar används helst inte till cairnpälsar. Jag hade inte hört talas om trimstenar tidigare men kan nu intyga att de är bra hjälpmedel och även till foxpälsen. De finns i tre olika storlekar, för trimning av detaljer, övergångar och övrig trimning. De har skaft av trä eller är helt i metall. Den senare sorten som jag har blir något tyngre, allra helst den grövsta. Jag googlade och köpte över nätet då trimstenarna inte fanns här i hundbutikerna.

När det gäller torra hundtassar så var det en veterinär som i ett radioprogram tipsade om att IDOMINSALVA var bland det bästa man kunde smörja tassarna med vilket jag numer använder. Men slarvar tyvärr ibland med att smörja tassarna.

Vore roligt om man kunde läsa i "Strävaren" om olika tips på bra eller dåliga saker!

Spencer har också en del att säga så vi ska försöka sätta oss ner och få ihop några rader så han får komma till tals.

Hej så länge säger matte Berit!

HUNDLIV

Det är jag som är Spencer, en efterlängtd foxterrier enligt matte som jag är väldigt förtjust i. Men det innebär inte att jag gillar allt hon gör. T.ex så har hon också skaffat två andra hundar fast hon har mig! Svårt att förstå och jag tror att husse håller med mig om ni frågar honom! Först kom hon hem med Pontus en lustig bedlingtonterrier ,ja han är kanske inte så lustig alla gånger! En gång rev han ner rumsgardinerna så blomkrukor också for i golvet med ett himla brak! Vi fick vara utan gardiner ett år tror jag innan matte satte upp dem igen! Han brukar också mopsa upp sig mot mig om vi vill ha samma leksak och det vill vi alltid ha. Matte brukar få ingripa. Jag är mycket förtjust i bilen också! Jag blir alldeles till mig när jag vet att det vankas en biltur, jag hoppar och lever om. Matte säger att jag skriker som en stucken gris när vi är på väg till bilen som är parkerad i carporten en bit bort från bostaden. Först när vi flyttade hit så hände det att tanter stannade och frågade hur det var med mig och matte fick förklara att jag bara var ivrig att komma till bilen! Matte tror att min biltokighet kanske beror på att när jag var valp så åkte vi på trimträffar till min uppfödare och så åkte vi till valpkurser och utställningsträningar och så till utställningar som jag gillade. Jag fick stå i centrum och bli ompysslad mest hela tiden! Annat är det nu, inga utställningar och nu får jag nästan stå i kö för att komma upp på trimbordet! Ja för sen kom matte också hem med Jack, en cairnterrier. Till att börja med var jag inte helt säker på att han var en hund. Ni skulle sett när matte släppte löst honom i lägenheten !!! Han hade knappt några ben men han for fram som en vilde och in och ut under möblerna. Det var så att Pontus och jag nästan tappade hakan, vi bara stirrade helt paralyserade men sen satt vi igång och jagade honom men vi kunde ju inte komma in under möblerna! Lika snabbt som han rusade fram från en möbel rusade han in under nästa. Vi blev alldeles vilda och frustrerade när vi inte fick tag på honom. Likadant var det för matte innan hon fick ordning på oss. Golvlampor mm svajade betänkligt när vi stormade fram! Ingen av oss lyssnade på henne och hon fick inte heller tag på valpen i första taget! Eller var det en duracellkanin eller manne en sork??! När vi sen förstod att det faktiskt var en hund så hoppades vi länge på att det var en tikvalp men icke! Det tog inte lång tid innan Jack även kunde rusa upp på möblerna under sina rusher så nu får vi hålla oss på begränsade ytor. Om vi förstås inte åker till torpet där kan vi springa lösa utomhus men inte alla tre på en gång för det kan bli lite för vildsint. Huset ligger omgivet av skog så där har vi stora ytor att vara på. På vintern plogar husse upp spring/racerbanor åt oss men nu har vi inte fått reisa på länge då det varit 25-35 grader kallt! Så attans vad vi har spring i bena nu!!! Men jag tycker i alla fall om att gå och sätta mig i bilen efter ett tag. Men det nästan bästa jag vet är att ligga i mattes knä, då kan jag ligga still hur länge som helst!

Jag berättade ju att Pontus kan mopsa upp sig mot mig när jag tillrättavisar honom men ni skulle se hur han fjantar med valpen! Pontus har haft fåniga bollar/tofsar på sina långa öron men det såg Jack till att ändra på. Han slet och drog i hans öron tills han fick bort det mesta av tofsarna ! Och vad tror ni Pontus gjorde?!Jo han bara stod där med hängande huvud och lät honom slita i öronen!! Det var bara för matte att ta fram saxen och jämna till kanterna på öronen.

Jag tror att jag måste gå och lägga mig i mattes knä nu så jag kanske berättar mer någon annan gång om ni orkar lyssna!

Förresten det där med att sätta in en kontaktannons lät inte så dumt. Jag bor numer i Boden och skulle förstås vända mig till tjejerna i Boden med omnejd!

Glada foxhälsningar från Spencer med matte Berit!

Rapport från Skrållan

Valputställning i Malmö 2013-11-10

I oktober började matte prata ofta med Motis (mattes syster) så jag förstod att något var på gång som rörde mig. Jojo så var det! Söndagen den 10 november steg jag och matte upp tidigt och packade en massa saker, kaffe och mackor, lite mat till mig, godis och pepparkakor till människorna och godis till mig, även kam och borste och min älsklingsfäll. Jag tyckte det var konstigt att inget trimbord skulle med det brukar vi ha med när vi skall på utställning. Jag förstod inte vad som var på gång, jag blev lite orolig.

Jag fick hoppa in i buren i bilen och allt annat packades in och så bar det iväg. Efter en mycket kort resa var vi framme vid mässhallarna i Malmö där Motis mötte upp och vi skyndade in i en stor hall med massor av "småbarn" (valpar), jag förstod ingenting. Väl framme vid ett bord med två stolar, upptäckte jag vår fina "Rollup" och diverse bilder på både unga och gamla Foxar. Jag fick stanna i min bur en stund utan att kunna se vad som hände.

Jag kikade ut och såg att en massa människor strömmade in och till min glädje fick jag komma ut och upp på bordet där matte hade lagt min härliga fäll.

Jag fick order av matte att uppföra mig fint, precis som jag inte alltid gör det. Jag skulle sitta och ligga på bordet så att folk skulle kunna komma fram och klappa mig och se hur vacker och snäll jag är. Ni kan tro att det kom fram jättemånga som var intresserade av mig, alla som ville fick klappa mig och kela med mig, jag älskar ju att bli klappad. Matte och Motis pratade på med alla och förklarade hur trevlig min ras är och vilken bra kompis dom kan få med på bland annat långa promenader och även värmedyna i sängen (beror på hur man fostrar oss förstås). Många blev intresserade av att skaffa just min ras och fick tips om att besöka vår fina hemsida, där alla uppfödare finns och även uppgifter om när valpar väntas, och valpar till salu och hos vilken uppfödare.

När jag suttit på bordet i fyra timmar kom det fram en dam i rullstol, som önskade att få ha mig i sitt knä, gissa om jag blev glad, jag la mig genast tillrätta i hennes knä för att få njuta en stund. Vi var båda supernöjda när hon rullade vidare.

Vid middagstid kom vår webmaster Annika med man på besök i vår monter, tänk att de kört ända från Skänninge i Östergötland bara för att hälsa på mig (ja ja de ville träffa matte och Motis också).

Efter sex timmar på bordet fick jag komma ner i buren igen och matte och Motis packade ihop montern och färden gick hemåt. Jag fick komma hem efter en jobbig dag, jättetrött men nöjd, jag vill gärna ställa upp igen nästa år om det behövs. Det är kul att göra reklam för min ras och jag *älskar* ju att bli klappad.

Slick från Skrållan.(Pennymaker)

Skrållan, matte Maria och Annika

Hej Alla!

Det är redan februari om än den första vid detta manusstopp. Äntligen kom snön med lite kyla, tycker i alla fall vi. Första veckan i januari hade jag plockat tre fästingar på Ilse hur kul är det?

Ilse ja.....är väl inte helt bekväm med sin vinterkollektion i dagens läge, eftersom jag "kortat" ner pälsen och det blåser ...MYCKET... och dessutom har hon korta ben, med det menar jag att magen/brösten ofta är nere i snön vilket gör att hon kan behöva något som tar emot lite. Vilken tur att jag valde en jättefin outfit i Kalmar i somras på träffen när jag hade möjligheten, ja lite tänkte jag framåt, bra är det iaf om jag blir tillfrågad.

JAG håller åxå på att lära mig "spår", jag har investerat i en bra första gångs bok som heter ALLA HUNDAR VILL SPÅRA... tell me. Ilse kan men inte på "mitt (enl bokens) sätt" ;-) såå då behöver JAG lära mig så att vi kan samverka;=) och få till ett bra samarbete. Enligt mitt sätt att se det är det jag som mest behöver lära mig, Ilse är som en raket och klockren iaf på att spåra ...inte så där jättebra kanske att direkt lämna ifrån sig men men vi kämpar på. Hon vill så jäkla mycket och äääär så duktig tänk om hon kunde tala (verbalt) på riktigt?!

Min erfarenhet är att hundar som "tänker" är de som är den tuffaste utmaningen och som kan upplevas som jobbiga och naturligtvis är det precis sådan ILSE är, hon TÄNKER och vill MINSANN inte alltid det jag vill, precis där och då meeen utmaningar är ju till för att övervinnas eller hur, såå vi kämpar på och lär oss.

Tyvärr... när jag äntligen kände mig redo blev det ingen representation på MY DOG för strävhåren. Det är ju visserligen inte "bara bara" utan det fodras en del arbete för att få till och dessutom är det dyrt för klubbarna, det kostar, om ni frågar mig. "skjortan" för en pytteliten plätt att husera i, om vi då tänker att allt arbete i olika klubbar är beroende av folk som arbetar ideell

med allt vad det innebär är det lätt att förstå hur svårt det är/ kan vara.

Däremot skulle det vara kul att få ihop en liten träff i "vårt" distrikt-område i all enkelhet för strävhårsvännerna det är det som jag funderar på, vi får se vad som händer o fötter;=) tankarna behövs ju allra först sedan får vi kolla på om intresse finns..... sedan.....OM.....och

Ingen kan ju allt

Alla kan ju något och

Tillsammans kan vi mycket

Vi ses o höres

MarieBoo o Co.

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIER KLUBBENS

MONTER PÅ HUNDMÄSSAN

Efter snöstorm och allsköns elände under bilresan från Småland, anlände jag till Stockholmsmässan mot kvällen den 6 dec. för att hjälpa Agneta Broberg att arrangera klubbens monter.

Vi hade fått 4 glada damer att ställa upp för den strävhåriga foxterriern under de 2 utställningsdagarna. Anna, Åsa, Ylva, Annika och naturligtvis Agneta B och undertecknad. Vi hade riktigt roligt det var fullfart i montern från morgon till kväll. Glädjande var att många unga par var intresserade av rasen och vi kunde visa upp fintrimmade hundar och hundar som trimmades på plats. Hundarna som medverkade var verkligen idealvovvar klappvänliga, satt fint på trimbordet och blev både trimmade och kammade.

Montern såg trevlig ut med den fina rullgardinen och alla fotografier. Anna skänkte en jättefin fotobricka med stativ. De fina plädarna sålde bra och infoblad, Att Ha....och tidningar försvann snabbt.

Det kändes fint tyckte vi alla att marknadsföra vår härliga ras. Vi hade ett jättebra läge på montern, skall försöka få det igen till nästa år.

Så hoppas man förstås att fler medlemmar visar sitt intresse att hjälpa till. Vår ras behöver visa upp sig så mycket som möjligt, här gäller det att uppfödarna är aktiva. Vår ras minskar oroväckande och avelsbasen är synnerligen snäv.

DET ÄR KUL ATT PRATA HUND OCH STRÄVHÅRIG FOXTERRIER I SYNNERHET!

YLVA REPRESENTERADE PROFFSIGT HÄR MED ASTA & SCOOPY

SKÄNKTA MEDLEMSKAP

Från

Agneta Broberg
Kennel Peder Jonaegården

Lena och Stefan Lundström
Kennel Läckerbitten

Berit Hansson
Kennel Nortfox

Ann Hjort
Kennel Snowfox's

Till

Marianne Johansson, Hovmantorp
Marie Håkansson, Halmstad

Birgit Sundström, Lund

Lisen Bergman, Johanneshov

Linda Juojuntti, Luleå

Det finns även ett antal nya medlemmar som hittat in i klubben på egen hand. Styrelsen önskar alla nya klubbkamrater välkomna och hoppas att vi skall träffas vid kommande Strävharsevenemang.
LYCKA TILL MED ERA STRÄVISAR!

STRÄVHÄRIGA FOXTERRIERKLUBBENS SMÅLANDSTRÄFF

**För 5-e året förbereder Pia, Maud och Lillemor strävharsträff 24 maj på Sjöaryd, som ligger öster om Växjö, längs väg 25 mot Kalmar.
Vi bjuder naturligtvis inte bara Småland med omnejd alla som vill komma är välkomna.**

PROGRAM

**Vi bjuder på morgon kaffe 9,30 i stallet
Kl. 10,00 har vi en kort anatomigenomgång och vad "tittar domaren på".
Därefter börjar vi trimma.
Detta är en utmärkt förberedelse för de som ämnar medverka på vår jubileumsutställning den 24 augusti.
Ställer man inte ut kan man alltid få sin hund bedömd i "Kom som du är".**

**Alla hundar bör vara nedtrimmade på kroppen, så vi kan koncentrera oss på de svårare detaljerna
ca. kl. 12,30 intar vi lunch ur egen medhavd lunchkorg
därefter blir det fortsatt trimning och ringträning.**

Efter hundpromenaden blir det eftermiddagskaffe.

Kostnad 200 kr.

**Uppställning av husbil & husvagn finns på Sjöaryd. Bed & breakfast i Hovmantorp
Ca. 15 minuter från Sjöaryd tel: 0476-14 476
Anmälan till Lillemor 0470-773032**

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA!

Man ska njuta av livet!

Vad härligt när matte är sjuk.....hmmmm, kanske inte för henne men för mig!

Riktigt mysigt att bädda ner sig i soffan med täcke och allt efter att husse tagit en långpromenad innan han åker på jobbet, ja jag vill att han åker på jobbet, för att han ger mig alltid minst 5 Frolic bitar så jag brukar i stort sett, vanligt vis jaga iväg han på morgonen!

Men den här veckan matte var sjuk hade vi så mysigt eftersom jag vanligtvis inte får ligga i sängen, så fick jag nu gosa ner mig i det härliga duntäcket äta baconben och se på film.

Hundpensionatet & Chihuahuerna i Beverly Hills två filmer som jag verkligen kan rekommendera. Ja, jag ser faktiskt film det är ju så spännande när det är kompisar på tv:n!

Ni har väl alla fått julklappar och så även jag.....suck. Vet inte om jag ska gråta eller skratta.

Okej Baconbena var väl bra men hör här, eget badkar!!! Så nu har jag ett egen liten SPA hörna i garaget...suck.

Och ni ska höra matte – Men åh så bra, nu har du en egen hörna där vi kan trimma, bada, kamma, så bra! Vaddå bra, hur roligt är det egentligen. – Stå still, Ställ ner foten, Nu håller du dig lugn. Är det bra, är det roligt?????

Fast det var en kvinna som sa föds man som Fox får man stå ut med att vara på trimbordet.

Men hur som helst så njuter jag av det goda här i livet, sovmorgon, långa promenader, god mat och en matte & husse som älskar mig över allt annat på jorden.// **harry**

Solringens vardagsglimtar.

Här blåser det "småspik", inte ens katten vill gå ut i de kalla vindarna. Hundarna får på sig sina täcken och klarar sig bra, de tycker det är roligt med all snö. Även jag tycker det är roligt med vintersnö, många fötter har lämnat sina avtryck i snön. Den hobbyn har hundarna och jag gemensamt. Vi har haft en varg som har vandrat förbi här i grannskapet, men jag har inte med säkerhet hittat några vargspår. Men vi ser ofta rådjur, älg, hare och vildsvinsspår. Och små, små, spår efter möss, som försvinner ner i snön. Då blir det att sätta sig på en stubbe och vänta, för nu måste hundarna gräva, snö, mossa, och blåbärsris yr om dom, bara två halva terriers syns ovan snön. Tur att jag är välklädd i overall och ylleunderställ, sådant här grävarbete kan ta sin tid, det är roligt att sitta och se på en energisk terrier. Det finns inget dåligt väder, bara dåliga kläder, sa min mamma som var aktiv i Brukshundsklubben.

Julen är utstädad och matläggaren har varit här. Groventrén är färdigreparerad och jag är nöjd.

Även ett besök i Skåne har hunnits med, under snöyran. Pia R. och jag har tittat, klämt och känt på många hundar. Det är utvecklande att se och jämföra andra hundar med sina egna.

Jag såg på ett TV program som hette (tror jag) Länsinspektörerna, vilka grymma förhållanden en del djur måste leva under.

En uppmaning till oss alla, håll ögon och öron öppna, och ANMÄL till polis och Länsveterinär och Länsstyrelsen.

Vid pennan Maud.

HUND & KATT I BUR OCH BIL

VAD GÄLLER EGENTLIGEN

Det finns regler för vad som gäller, visste ni det?

Man får bara ha sin hund eller katt i bur vid särskilda tillfällen, som tex. i bilen när man ska åka någonstans. Man kan använda bur som liggplats om burdörren är öppen eller tas bort. Man får aldrig stänga in hunden eller katten i buren hemma, inte ens en liten stund. Om man måste stänga in hund eller katt hemma så använd dig av ett rum eller box (kompostgaller).

Bilen är ingen förvaringsplats.

Du får inte använda bilen som en bur när bilen står still. I samband med transport får man ha sin hund eller katt i bilen i max 3 timmar efter att du stannat. Det är OK att transporterar djuren i bagageutrymmet, bara man kan se djuret från personutrymmet under tiden man kör. Det bästa är att man har en fastsatt transportbur eller ett särskilt anpassat säkerhetsbälte.

Andra regler gäller ibland.

Både hundar & katter får förvaras i bur på utställning, tävling och prov samt vid träning inför tävling. Buren skall då vara täckt på minst två sidor och hundar skall rastas minst varannan timma.

I samband med jakt får hundar förvaras i bur max åtta timmar per dygn om de rastas var tredje timma.

Tänk på!

Man får inte lämna djuren i bilen om temperaturen i utrymmet där djuret förvaras riskerar att gå över +25C eller under -5C, djuren skall ha skugga och bra ventilation.

Specialregler

Det finns fler specialregler när det gäller burhållning och transporter

Läs mer på jordbruksverkets och Länsstyrelsens webbplatser.

Minsta mått på transportbur för hund.

Hundens längd från nosspets till sittbensknöl och bröstbredd skall vara helt fri när hundens tår i normal ställning. Hunden skall kunna ligga ned och vända sig obehindrat. Burens höjd skall vara så hög att hunden står helt fri när den är som högst.

Vissa burar har kortare tak än golv. Takets längd får vara högst 5 % kortare än golvmåttet. Om flera hundar transporteras i samma bur, ska bredden på buren ökas med den största hundens bröstbredd för varje extra hund.

ALLA HUNDAR PASSAR INTE I HUNDGÅRDAR.

Många håller sina hundar i hundgård med koja året runt, men det passar inte alla typer av hundar. Flera av våra hundraser är korthåriga och har inget naturligt skydd mot väder och vind. Under vintern kan korthåriga hundar stå och frysa, eller ligga i sin koja, mer eller mindre dygnet runt, förutom när den rastas och tränas. Jordbruksverket menar att korthåriga hundar ska ha tillgång till uppvärmt inomhusutrymme som håller minst utrymmeskraven för boxar. Detta för att hundarna ska få plats och kunna röra sig utan att behöva gå ut.

Läs mer om djurskyddslagstiftningen på

www.jordbruksverket.se/djur

Även mattar kan få sitta i box ibland

VALP TIDER.....

Nu har förmodligen flera valpar lämnat sina uppfödare och börjat känna sig trygga i sina nya hem.

Jag tänker ta upp lite om valpens olika utvecklingsstadier och sociala beteende. För hundvalpen kan man dela upp den första perioden av livet i fyra olika faser.

Den nyfödda fasen: 0-13 dagar är valpen blind och döv, mycket hjälplös och kan inte reglera sin kroppstemperatur och är helt beroende av sin mor och syskon för att inte bli nedkyld

Fas 2: mellan 13-20 dagar utvecklas såväl sensorisk som motorisk förmåga. Valpen utvecklas sinnesmässigt och rörelsemässigt. Får gradvis syn och hörsel och börjar bli medveten om sina kullsyskon, och börjar under den här veckan bli allt duktigare att koordinera sina rörelser.

Fas 3: Socialiseringsfasen 3-12 veckor. Det är en snabb utveckling. Detta är en mycket viktig period i en valps liv och om utvecklingen i något avseende blir eftersatt kan det bli svårt att senare reparera detta. Mellan 3-5 veckor är det flockprägling, valparna lär av mor och av varandra. De börjar också intressera sig för sin omgivning. Den mänskliga kontakten uppskattas, de känner igen röster, kravlar upp i knän om man sätter sig hos dem. Svansarna viftar väldigt. Mellan 5-7 veckor börjar intresset för rörliga föremål bli allt mer intressant. Jaktbeteendet utvecklas, leken kan bli väldigt intensiv. En del valpar kan vara mycket tuffa och utvecklas till ganska orädda krabater. Livet leker! Nu börjar det dra ihop sig till flytt. Fram till 3 månaders ålder är det lättast för valpen att flytta till nytt hem. Det är i den åldern, valpen är minst känslig och utan tvekan lättast finner sig till rätta.

Nu börjar det hända saker!
Den första trotsåldern!!! Den som tror att en valp alltid skall uppträda som den lilla

ängeln den ser ut att vara, kan se sig lurad. Glorian hamnar ständigt på sned! Mellan 13-16 veckors ålder inträder den "halva könsmognaden". Då kan valpen bli bångstyrig, bjäbbig, obstinat och faktiskt lite aggressiv, precis som ett barn i trotsåldern.

Lusten att dominera och utmana matte och husse dyker upp. Kanske mest om det finns små barn i familjen. Se till att det inte hoppas, springs och kastas saker till förbannelse. De små sylvassa tänderna brukar alltid komma till användning vid sådana tillfällen och valpen kan bli stresskänslig. Det är absolut nödvändigt att umgänget med barn alltid sker på ett lugnt och sansat sätt, korta stunder under vuxnas överinseende.

I den här perioden utvecklas också revirkänslan. Det är bra om valpen är stationär, upp till 4 månader på hemmaplan. Det stärker hundens flock och revir känsla, och hjälper till att få en hemkär hund, som man förhoppningsvis kan få kvar på tomten och så småningom ha lös!

Valpen måste lära sig vem som är ledaren. Om valpen i den här åldern visar kaxighet och dominans, måste man avleda den. Då gäller den stränga rösten, (det första året brukar vara mycket Fyyyyyyyy! Neeeeej och Ajjjjjjjjj). En kaxig valp kan bli odräglig. Det gäller att visa var skåpet skall stå direkt. Under de här månaderna är det inte bra att leka våldsamma lekar med andra valpar och unga hundar för länge. Däremot är det nyttigt att träffa gamla vänliga hundar och tikar som kan sätta valpen på plats.

I regel är valpen inte så kaxig då den träffar en dominant hund, som talar om vilken snorvalp den egentligen är. Ofta missförstås en ev. konfrontation och man ömkar den lilla skrämde valpen, gör tvärtom behandla valpen käckt och uppmuntra den, annars kan det hända att du får en ängslig och feg hund. Att valpen i tid får lära sig att visa undergivenhet är viktigt, i synnerhet umgänget med andra hundar längre fram i livet.

Den här perioden i valpens liv är viktig när det gäller att lära för livet, det skall vara sansat och lustfyllt. Det gäller att ge klara besked inga dubbla budskap. Använd enkla konsekventa kommandon, tjata inte, var tydlig, om valpen sätter sig på tvären kan det bero på dig.

Börja redan när valpen kommer hem att lära den komma på inkallning, låt den vara lös och träna, uppmuntra mycket och koppla inte alltid när den kommer. ”Här” eller ”Hit” plus namnet är bra kommandoord, godis är alltid bra att ha i fickan.

Fas 4: 4-7 månader stabiliseras hunden såväl fysiskt som beteendemässigt. Då är den som mest receptiv. Den tid man ägnar åt valpens alla olika inläringar och uppfostran under denna period, har man glädje av i resten av hundens liv. Var konsekvent med rutiner som tex. rumsrenhet och mat tider Var lugn och bestämd ett skarpt NEJ eller AJAJ måste nu få en innebörd för valpen att absolut respektera. Ställs inte krav kan det få komplicerade följder längre fram. Valpen skall vara utvilad vid inläring då blir resultaten bäst.

Var snabb med beröm när du blivit åtlydd!

Lär hunden vara artig mot besökare. Besökare skall också vara artiga tillbaka. Inte oja, tala med höga röster, vifta med armar och ben och framförallt inte åthuta valpen, det sköter matte och husse. Besökare skall vara lugna och neutrala. Vi fodrar att hunden skall respektera främmande vuxna och barn. Men då måste vi också bete oss konsekvent, inga dubbla budskap! Annars blir det en hund som biter och sliter i svärmor, vänner, besökare och ungar som illvrålar om en tand kommer i vägen.

Hundar är mycket observanta på vårt kroppsspråk, har vi i umgänget inte varit tydliga, blir den förvirrad. Det är i den här perioden vi skall lära oss förstå varandra, verbalt, mentalt och kroppsligt.

Tyvärr går tiden så fort och många hundägare tar inte vara på tiden, utan blir tvungna att lägga ned mycket mer arbete på att korrigera.

Nu kan lille valpen börja umgås med andra hundar lite mer på riktigt. Den får massor av information av hundar i olika åldrar, hur man uppför sig i hundvälden. Hanhundsvalpar behöver helt klart träffa en amper äldre tik, hon talar mycket tydligt om, hur man uppför sig mot äldre damer. Däremot behöver inte valpen hälsa på varenda hund, den skall kunna möta och gå förbi utan att skälla och bråka.

Så kommer vi till den vardagliga skötseln: När valpen kommer in i 4 månaders ålder är det allra bäst att öva alla olika sorters hantering. Klippa klor, rengöra öron, titta på tänder och när det gäller trimraser plocka ull, trimma och kamma så varenda tova försvinner. Upp på bordet med bra underlag minst en gång i veckan.

Ja, bästa nyblivna ägare av den trevliga rasen Strävårig foxterrier ni vet nu vad som väntar er! Era uppfödare har säkert givet all tänkbar information men en liten repetition kan väl inte skada.

LILLEMOR

Jason ser bakåt och framåt!

God fortsättning på detta år som har nummer 2014!

Mitt liv har inte varit sig riktigt likt sedan några månader tillbaka. Det började med att matte inte var lika pigg och på alerten som hon brukar. Det var lite tråkigt för det blev ingen Foxträff här i Ängelholm. Jag gillar skarpt att busa omkring på stranden i vårt älskade Farhult med kompisar. När jag har sprungit av mig lite och kollat upp de andra brukar jag mest ägna mig åt att sitta och tugga godis och jag är rättvis för jag ber vackert utav alla som har något i sina fickor. Sedan brukar det bli gofika eller nåt efteråt.

Mattarna och hussarna tjartrar i munnen på varandra medan vi Foxterriers försöker få lite vila. Roligt har vi. Nåja, nu mår matte bättre så snart blir det Foxrejs igen. Jag hörde matte prata om detta med en annan Kristina. Hon bor hos min bästis Rufus och vi brukar träffas och ha skoj.

Det har varit jul och hur kul var det? Vi firade den hos min ena människosyster. Hon är en hygglig typ precis som resten av hennes familj, MEN de bor ihop med en katt och han är inte att leka med. Först satte matte en grind i ett dörrhål. Meningen med det begrep varken jag eller Blackbarry, katten alltså. Lukta på varandra genom ett spjälstaket är ingen sport. Jag kan välta sådana grindar och katten kan hoppa över. Nåja, grinden togs bort och jag gick fram till katten, men jisses, snacka inte om att storleken inte har någon betydelse! Det är nog den största katten i nordöstra Skåne om man inte räknar med lodjuren som stryker omkring där. Hade han haft lite längre ben hade vi varit lika stora. Okej, det var trots allt julafton så han fick väl äga stället. Matte och husse var med så det blev mycket sitta i knä och någon godbit. När vi började åka hemåt, bäddade jag bara lite slarvigt i min bur och sedan gick luften ur mig. Ljudligt!

Ett par dagar efter julafton kom en av husses kunder. Hon är bra för hon har godisfickor. Denna gång kom hon inte själv utan hade sina två Bichon Havanais med sig. De ser ut som stora morgontofflor klädda i angorapäls ungefär. Jag satte mig hos matte i soffan, bara så hon inte skulle glömma att jag fanns, för någonstans anade jag en annalkande fara. Vad fick jag höra genom mina vackra Foxterrieröron? Jo, de där små odjuren skulle bo hos oss medan deras matte och husse var i Afrika och målade av elefanter. Jag konstaterade ganska snart att min matte är så snäll så att hon är korkad. Golvmoppen har stått i hallen långa perioder eftersom Tosca och Lyra (så heter de) var några riktiga smutsgrisar. Korta ben och luddig päls och Skånsk vinter. Resten kan Ni räkna ut själva. Alltså vi Foxterriers smutsar inte ner precis, det mesta går att torka bort och är det riktigt illa går det att spola av oss och vi torkar ganska fort. Eller hur? Ja, ja, vid detta laget har jag vant mig vid kärringarna och nu sa matte att den 5 mars ska de åka hem. Det finns hopp trots allt.

Nåja, Tosca och Lyra har inte varit det enda som stört sedan nyår. En dag fick matte ett telefonsamtal från Stockholm. Hon skulle på något som jag inte begrep mig på. Det hette casting. Hon fick bara några dagar på sig att fixa passning till mig och tanterna.

Plötsligt skulle hon och husse ta lite semester i Stockholm. Jag då, jag brukar alltid få följa med, men nähä, inte denna gången. Tanterna fick åka iväg någonstans och jag skulle få vara hos Karin för det gick så bra med mig och Blackbarry på julafton.

Tyckte ni ja, men min åsikt den hörde Ni inte. Okej, det var bara 4 dagar så jag räknade med att överleva. Matte och husse lämnade mig på torsdagsförmiddagen med min packning. Efter lunch var det dags för långpromenad. Det är bra ställe Karin bor på för där får jag springa lös. Man måste tänka positivt, som matte säger. När vi kom tillbaka efter promenaden var det papper bitar på köksgolvet och Karin blev fundersam. Vet Ni vad som hade hänt? Nä, tänkte väl det. Den fräcke uslingen till katt hade brutit sig in i min packning och stulit en hel paket med Smackos, mitt älsklingsgodis, och ätit upp det. Jag hoppades lite på att han skulle få ont i magen, men inte då. Detta var bara början på 4 dagars terror. Han försökte tömma min vattenskål och när han orkade dricka upp allt, lade han sig framför och vaktade den. Han kunde ligga och lura bakom hörn så jag inte vågade gå förbi. Han betedde sig som en PEST. Karin skällde på honom, men det bet ju inte på den stora lunsen. Gissa om jag blev glad när matte och husse svängde in på gårdsplanen på söndagseftermiddagen.

Som Ni nog förstår har mitt liv tagit en lite jobbig vändning, men det vänder nog rätt igen. Det gäller att ha tålamod. Jag har tagit en ny liggplats i besittning i hallen, så matte inte glömmer mig hemma en endaste gång och det funkar.

Med hopp om en bra vår då vi kanske ses på Foxträff i Ängelholm!

Jason

LITE AV VARJE BRA ATT VETA.

BORRELIAVACCINATION

De små illbattingarna fästingarna som kan ställa till så illa härjar redan nu. Faktiskt kan fästing-säsongen pågå under större delen av året. Det har nu kommit ett vaccin Trilyme som skyddar mot tre europeiska borreliavarianter. Första gången vaccineras hunden två gånger med tre veckors mellanrum, därefter en gång årligen. Valpar kan vaccineras från 12 veckors ålder. Nu gäller det att vaccinera i god tid innan fästingarna kryper fram från vinterkylan igen! Vissa områden är särskilt fästingrika även människa gör rätt i att vaccinera sig.

Obs! man måste fortfarande ha fästingskydd då vaccinet inte skyddar mot fästingöverförda sjukdomar som anaplasmos. Mer information kan du naturligtvis få av din veterinär.

GÄLLANDE BORTTAGANDE AV SPORRAR PÅ VALPAR

I tidigare föreskrifter har det tillåtits att veterinär avlägsnar sporrar på hundar utan veterinärmedicinsk indikation. Vanligen sker det på upp till tre dagar gamla valpar, då uppfödarna önskat detta. De nya föreskrifterna har trätt i kraft den 1 januari 2014- nu är det förbjudet att avlägsna sporrar i förebyggande syfte. Inför en operation måste veterinär hädanefter konstatera att sporrarna bör opereras bort av medicinska skäl, ett sådant skäl föreligger inte när det gäller nyfödda valpar.

Föreskriften regleras i SJVFS 2013:41 Saknr. D 8 Saknr.L41 ” Statens jordbruks- verks föreskrifter om operativa ingrepp samt

skyldighet för djurhållare och för personal inom djurens hälso- och sjukvård”. I denna fanns sporrextirpation tidigare med, som ett undantag från kravet på veterinärmedicinsk indikation, detta är nu alltså borttaget.

IDIOPATISK EPILEPSI

Epilepsi bör betraktas som ett symtom snarare än en sjukdom, detta då det kan finnas olika bakomliggande orsaker till varför en hund får ett krampanfall. Ett krampanfall utlöses alltid från hjärnan, man brukar tala om en sk, kramptröskel. Om denna tröskel överskrids, får individen ett anfall. Orsaken att hunden får ett anfall kan vara många. Sjukdomar i kroppen kan sänka den normala kramptröskeln med epileptiska anfall som följd. Detta ser vi bland annat vid för lågt blodsocker. Förändringar i hjärnan så som ärrbildningar av epileptiska anfall, tumörer eller inflammationer kan också orsaka anfall.

Det finns även olika typer av epileptiska anfall, man brukar framförallt tala om två typer: Partiella och generaliserade anfall. Vid ett partiellt anfall sker en urladdning av hjärnceller i en liten del av hjärnan som t.ex. kan yttra sig i att hunden bara rycker i ena tasserna. Under ett generaliserat anfall sker det en urladdning i hela hjärnan, dvs, hela hunden ligger och krampar. Vissa hundar kan få partiella anfall som övergår i generaliserade.

Det pågående stort projekt hos SLU i Uppsala gällande epilepsi hos vissa raser. Läs mer om detta på Hunddna.slu.se

FÖRBUD FÖR KASTRERADE HANHUNDAR ATT DELTA PÅ UTSTÄLLNING

Detta kunde vi läsa redan i Strävarens julnr. Om. Alltså efter 1 januari 2017 får kastrerade hanhundar inte delta på hundutställningar. Idag får kirurgiskt kastrerade hanhundar delta om de har intyg. Kemiskt kastrerade hanhundar får däremot inte delta. Dessa regler gäller fram till och med sista december 2016.

Svenska kennelklubbens Centralstyrelse beslutade vid möte i juni 2013 att införa ett utställningsförbud för kastrerade hanhundarmed motivering att man vill garantera den kynologiska kvaliteten på avkommebedömningarna. Kastrerade hundars möjligheter att delta i andra former av tävlingar och prov påverkas inte av beslutet.

ÖVERVIKT, LEV LIVET LITE LÄTTARE

Ett lättare liv är ett friskare liv gäller både för djur och människor. Det har vetenskapen bevisat. Trots det ökar andelen överviktiga för både två och fyrbenta. I flera europeiska länder är nära hälften av djuren överviktiga eller rent av feta. Mycket pekar på att situationen i Sverige är densamma.

Övervikt uppstår när kroppen får mer energi via födan än den förbrukar. En viktökning får snabbare konsekvenser för hundar än för människor eftersom de är mindre än oss. När en hund som normalt väger 10 kg ökar ett enda kilo i vikt kan detta jämföras med en normalviktig person som ökar 7kg i vikt.

Övervikt förkortar livet, sänker livskvaliteten och ökar risken för en rad sjukdomar hos våra djur: diabetes,

ledsjukdomar, inflammation i bukspottkörteln, cancer... listan kan göras längre.

Att äga djur är ansvarsfyllt. Principen måste bli att förebyggande skapa hög livskvalitet för våra hundar. Det är också bästa sättet att motverka en ohälsosam viktökning hos dem.

För att uppnå detta behövs:

- * kunskap hos djurägare, uppfödare och veterinärer
- *objektiv bedömning av vikt och hull
- *tydliga instruktioner för den dagliga fodergivan *
- *Balanserade foder som förebygger fetma
- *Regelbunden aktivitet genom lek och träning.

Vi uppfödare har den viktiga rollen att fylla genom att stötta valpköpare med råd och idéer om hur djurets vikt kan hållas på hälsosam nivå. Många djurägare vet inte hur djurets behov av energi varierar under livet och vad som påverkar energibehovet. Som uppfödare har vi kunskap och erfarenhet om detta. Därför är det viktigt att tala om hull och vikt redan då valpen skall åka hem med sina nya ägare.

Vikt är som bekant en känslig fråga (för oss alla). Att nämna för en djurägare att djuret är överviktig kan uppfattas som kritik mot hur matte & husse tar hand om sin hund. Som uppfödare har vi rollen att med respekt och omtanke förmedla kunskap till djurägarna. Alla djurägare har nytta av att själva kunna bedöma hullet på sin hund.

Personligen skall jag se till att jag åtminstone kommer i baddräkten i sommar!

Vårliga hälsningar

Lillemor

Diggi och Diggis Matte

Ja, så gick ett år ifrån vår tid igen och julen inföll som den brukar helt plötsligt. Man är ju aldrig beredd på att det skall bli så lite tid kvar för alla förberedelser före den 24 december. Nåväl, det blev gran, skinka och julklappar i år också. Det firades med släktingar och Diggi fick hållas inlåst eftersom juldagen och annandagen befolkades av bl a 8 högljudda barn under 7 år. Han hade det ganska bra i sin Mattes säng och fick en riktig skogspromenad när alla andra gick drev i morasen för att skrämma fram något skjutbart vilt. Ingen jaktlycka detta år, men alla fick frisk luft.

Nyårshelgen firades traditionsenligt i Sorunda utan smällare och fyrverkerier. Dock avnjöt vi på avstånd alla grannars påkostade fyrverkerier. Många sköna slantar som gick upp i rök.

Just nu njuter vi i fulla drag av den gröna vintern, en del tidiga påskliljor har börjat visa sina gröna knoppar. Fåglarna vrålåter solrosfrön och rådjuren hoppar genom staketet och kalaslar på fodermorötter och äpplen trots att de har full tillgång till sin vanliga mat i skogen.

Diggi håller vakt i matsalsfönstret och försöker skälla bort inkräktarna. Och givetvis lyckades han trassla sig ut genom den stängda grinden och fara upp i skogen efter rådjur eller räv den dagen det låg 10 cm snö. Matte och Husse rusade ju efter och vrålade som besatta efter den döva hunden. Vi borde ju vid det här laget ha vant oss att det är lönlöst att springa runt i skogen och leta. En foxterrier på rymmen hinner fram och tillbaka runt hela skogen på 30 minuter. Till slut gav Husse upp och begav sig hemåt och vad fick han se framför sig på vägen? Jo, en glad foxterrier som lugnt promenerade vägen fram, vände sig om, tittade på Husse och såg ut som om han sa. *Jaså, du är också på rymmen!*

En söndag när vi skulle dricka vårt eftermiddagskaffe fick vi se en stor vildsvinsgalt komma uppifrån skogen med sikte på vår gräsmatta. Matte vrålade och Husse rusade ut med långpiskan och lyckades få fulingen att under protest återvända till skogen. Gissa vem som passade på när kaffebordet var obebokat? En liten uthungrad foxterrier lyckade sno åt sig en stor leverpastejmacka och for in i ett lugnt hörn med sitt rov. Ingen idé för Matte att gräla när över halva mackan var uppäten.

Nu griper sig Matte an med medlemsregistret och plusgiroinbetalningarna. Vi hoppas att alla kommit ihåg att skicka årsavgiften. Det är så trist att behöva skicka påminnelser och tjata. Lika trist är det att tappa medlemmar.

Nu börjar vi också förbereda för vår utställning i Eskilstuna i augusti. Vi hoppas vi får se många fina hundar och få träffa en stor samling glada klubbkamrater där. Vi skall ju både ha en trevlig middag och årsmöte. Boka i det i almanackan.

Matte och Diggi önskar att den gröna vintern skall hålla i sig så att vi slipper flytta snö och få isklumpar i benhåren. Husse ser fram emot Vasaloppet första söndagen i mars när han kan häcka i favoritfåtöljen framför kakelugnen och se när alla hurtbullar kämpar sig fram.

En glad och varm vår önskar vi er alla.

Diggi och Diggis Matte

TV-stjärna, igen!

Sedan sist har vi bytt familjesituation, jag och Sookie och matte har delat upp oss. Jag och matte flyttade till den tidigare nämnda katten och hans husse och lillhusse, Sookie flyttade till mattemor och mattefar. Sookie lärde sig aldrig riktigt det där med katten. Men som tur var fanns det ju ett extra-hem tillgängligt och hon trivs bra där. Nu bor vi också bara någon kilometer ifrån varandra så det är lätt för mig att hälsa på och få leka med henne när andan faller på.

Katten och jag kommer överens, även om han satte klorna i mig en kväll här för ett par veckor sedan och jag trodde att jag skulle dö. Jag skulle bara hoppa upp på sängen och såg honom inte där han låg och jag landade nästan på honom. Vips hade jag en klo i ögat och blodet rann, jag skrek och gnuggade mig i ögat. Matte såg inga uppenbara skador på själva ögat så jag fick lite kattgodis och då kändes det lite bättre faktiskt. Dagen efteråt var det kladdigt och rött men jag hade inte ont längre, matte tog en ordentligare titt när vi kommit till jobbet, inga sår på hornhinnan, bara på insidan av ögonlocket. Ett par dagar med ögondroppar och sen var jag lagad. OK, lite skeptisk till kissen blev jag väl får jag säga, de första dagarna bevakade jag till exempel min matskål lite mer noggrant om han ville gå och nosa i den, men på det stora hela skadade incidenten inte vår relation så mycket. Jag börjar fatta det där kattspråket mer och mer. Om jag nosar för intensivt på honom till exempel så drar han bak huvud och överkropp och jamar - då backar jag och tittar bort. Matte säger att jag är jätteklok, känns skönt att äntligen få erkännande!

Lite stökigt har det varit med flyttkartonger överallt och så är det ju fler personer att hålla ordning på, så nu är jag ganska ängslig när jag lämnas ensam hemma. Till min lättnad har matte slutat att lämna mig några längre stunder utan kommer tillbaka efter bara 10-20 minuter eller så, som hon gjorde när jag var liten. Hon säger att man måste träna på nytt om det blivit såhär.

Sookie ska vara med oss i helgen, hon hade en lång lista från mattefar om ”ett halvt grisöra till lunch, nästa halva vid sen eftermiddag, smulad blodpudding på maten” och så vidare... En riktig primadonna har hon blivit! Jag - som till och med har varit med på TV på bästa sändningstid nu - är smutsig och lurvig och får peta i mig torra kulor; katastrof! Inte konstigt att man är och tröstäter ur kattskaålen på nätterna.

Tja, det där TV-inslaget kanske var ganska kort, men vet att några av er såg mig i alla fall där jag studsade runt i rutan i På spåret-finalen. Troligen utvald av självaste Fredrik Lindström.

Ha det fint alla foxkompisar med hussar och mattar!

Tass och nos, Watson.

TUGGBENET

**Läckerbiten's Lena kastade in "TUGGBENET".
Så den redan något belastade redaktören fick
hastigt och lustigt fånga det. Tyckte det var synd
att bryta stafetten.**

De flesta känner väl mig men det kanske finns någon ny medlem som vill göra min bekantskap.

Vad jag minns av min tidigaste barndom var bla. det ständiga tjatet om en hund. Vid 5 års ålder kom min pappa hem en eftermiddag och berättade att jag fått en lillebror. Jag lär ha sagt att det hade jag inte bett om, det var en hund jag ville ha. Jag föreslog också att det gick bra att sälja honom på billighets varuhuset Grand Basar i Göteborg och för pengarna köpa mig en Mussie.

En Mussie hade nämligen min gudmor. Denna för mig underbara lilla strävvhåriga foxterrier, älskade jag högt och innerligt. Visserligen var tiken av den gamla stammens Strävvhår som inte vid alla tillfällen älskade små barn, men mig bet hon aldrig. Det gjorde däremot vännernas skotska terrier. Dessa två raser gjorde ett bestående intryck på mig. 40-talets hundar på modet.

Mitt eviga tjat om en hund var till ingen nytta hemma. Men tanten i huset mittemot hon var mycket speciell, hon hade sällskapsdam. Den damen gick ut med hennes storpudel "Morre" varje dag. Sällskapsdamen hade det nog inte så lätt, för hon nöjde sig med mitt ringa sällskap på promenaderna och jag var förstås överlycklig.

När jag var åtta år satte min ömma moder mig i Stora Teaterns Balettelevskola. Det blev en total omvälvning. Jag bestämde mig omedelbart för att bli dansös. Något som mina föräldrar naturligtvis inte hade en aning om. Hunderiet fick ligga på is tills jag kunde köpa min hund själv. Men jag besökte alla hundutställningar som avhölls i Göteborg med omnejd under min uppväxt. Lyssnade och lärde, och flera av dessa legendariska uppfödare blev senare goda vänner.

Mitt djurintresse kunde jag uppfylla hos mormor och morfar på landet där jag tillbringade mina somrar.

När jag var 17 år kom så revolten. Utan föräldrarnas vetskap gick jag till rektorn på Praktiska Realskolan i Göteborg, där jag genomlidit 3 år och tvingats läsa en Handelsutbildning. För honom berättade jag att jag till hösten blivit antagen som enda betalda balettelev, och skulle få göra 2 elevår i Stora Teaterns balett. Rektor Arvid Rosén var diktare och poet han förstod mig. Jag vägrade helt enkelt gå det sista året och ta min examen.

Det blev ett våldsamt liv hemma! Dansös var väl inget yrke, röt min far. Men jag tog fan i våld! Det blev tre spännande år på Storan, sommarkurser i England och Frankrike på legendariska balettskolor. 21 år gammal lämnade jag Göteborg tillsammans med min blivande livskamrat

operasångaren Jonny Blanc. Vi slog oss ned i Stockholm och jag köpte min första skotte Brandon av Brååtha förmedlad av jazzmusikern Egil Johansen. 3 månader senare blev jag fodervärd åt Lilla Bantu av Brååtha, 1 år senare blev Beauty av Brååtha införlivad i familjen. Lyckan var fullkomlig.

Åren gick, karriären gick spikrakt för oss båda. Vi var etablerade artister. Mina hundar var med överallt. Men något utrymme för att etablera sig som uppfödare fanns inte ännu. Först 1980 inköptes den första Strävvhåriga Foxterriern Louline Harvey Wallbanger senare Nord. UCH.

Louline Harvey Wallbanger mattes gosse

Jag började långsamt förbereda min pension som dansare, och importerade den söta tiken Louline Mighty Mouse (Hanna) 1984 som blev min modertik. Även en ny skottetik inköptes, för att bli starskott på min uppfödarbana.

Such Louline Mighty Mouse här 11 år

Det dröjde några år, tikarna skulle meriteras och jag fick mitt kennelnamn 1986. Kennel Jig's efter den skotska dansen Jig. Äntligen var jag igång efter alla dessa år av väntan att äntligen få se små valpar av egen uppfödning. De första blev ett syskonpar Such Jig's Cha Cha och Such Jig's Boogie. Nästa kull efter Hanna blev även de ett syskonpar Int. Nord och Jig's Nizjinskij och Such Jig's Pavlova

Nizjinskij (Burren) & Pavlova (Lina)

Burren Äg. Kennel Peder Jonaegårdens

Det var en fantastisk rolig tid ständiga utställningsresor och nya hundvänner, framförallt bland terrierfolket.

Lilla Cha-Cha blev nästa avelstik. Det blev bara en kull. Men vilken kull, 3 härliga individer alla champions Jig's Maximova, J. Barishnikov & J. Bournonville.

Tre syskon

Such Jig's Maximova nedkom med den tiken som jag fortfarande anser vara min bästa Int. Norduch Jig's Comedia dell'Arte samägd med Peder Jonaegårdens kennel, även en snygg bror Nord.uch Jig's Pierot blev vinstrik.

CH Jig's Comedia Del'Arte

Den Lilla ärtan fick en kull hos mig där CH Jig's Il Magnifico & CH J. Scharamouche ingick

CH Jig's Scharamouche

En annan snygg tik Such Jig's Terpsichore fick en kull på 7 valpar, där 5 blev champions däribland

CH Jig's Gaité Parisienne.

Ja det här var bara några av Jig's 34 valpar där 19 st har blivit champions. Nu sitter jag och väntar på att CH Jig's Maya Plesetskaja är i valp. Det var 5 år sedan jag hade strävårsvalpar. Alltid lika spännande att ha en hobby som ger så mycket glädje och underbara valpköpare som blivit goda vänner.

Lillemor Blanc www.kenneljigs.se

**STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN 2014
MEDLEMSKORT**

SVERIGE

**PORTO
BETALT**

B FÖRENINGSBREV

**RETURADRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
STUREGATAN 46 1TR. ö.g.
114 36 STOCKHOLM**

*STRÄVARENS LÄSARE ÖNSKAS
TREVLIIG VÅR & GLAD PÅSK*

*STYRELSEN HÄLSAR ALLA VÄLKOMNA TILL
VÅRT 35-ÅRS FIRANDE DEN 23-24 AUGUSTI
PÅ VILSTA SPORHOTELL, ESKILSTUNA*